

ת"פ 53374/06/12 - מדינת ישראל נגד נ.ב.

ת"פ 53374-06-12
11 מאי 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל
נגד
נ.ב.

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

עו"ד - שטיינברג סיימון

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן כבר ביום 21.10.12, מועד בו הוצג הסדר טיעון. הטיעונים נדחו שוב ושוב לקבלת תסקיר כדי לבחון אפשרות לסיים התיק באי הרשעה.

הוצעה לנאשם על ידי שירות המבחן אפשרות טיפולית והדחיות נועדו לאפשר לו לשתף פעולה בהליך הטיפולי, לגלות אחריות, בגרות והתמדה, אולם גם מהתסקיר שהוגש היום עולה כי הוא בעל מאפייני אישיות ילדותיים, בלתי בשלים, סף תסכול נמוך, קושי להסתגל למסגרות שונות הן בתחום החינוך והן בתחום התעסוקה והן באופן שמתנהל בחיי הנישואין שלו, הוא מתקשה לקבל על עצמו אחריות והתנהגותו בלתי יציבה בכל מישורי חיו, קיימת לכך נזקקות טיפולית גבוהה מאוד, אך לצערי הרב, הוא לא פנוי בשלב זה להיכנס להליך טיפולי, ולכן אין המלצה טיפולית וממליצים להרשיעו ולגזור דינו לעונש מרתיע.

משכך, אני מרשיעה אותו על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו.

ניתנה והודעה היום י"א אייר תשע"ד, 11/05/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בסמגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, בכך שב- 8.6.12, בשעת חצות, גרם נזק בזדון למכשיר טלפון סלולרי של אשתו א. בכך שניפץ את מסך הזכוכית, בהמשך גם תקף אותה בכף שהטיח ראשה בדלת וגרם לה חבלה של ממש, סימן שריטה במצח. כמו כן בכך שבמועד קודם גרם נזק בזדון לדלת אותה שבר.

הנאשם יליד '92, ועברו נקי.

כמצוין לעיל, ניתנו לו מספר הזדמנויות לשתף פעולה עם שירות המבחן. הוא נקלט בקבוצה טיפולית בדצמבר 2013, היה אמביוולנטי, החסיר, אחר, אך בשלב מסוים היתה התקדמות והצליח להביא תכנים והוא שיתף, אולם כעבור זמן קצר בינואר 2014 החליט על דעת עצמו להפסיק, בטענה שהוא לא שייך לדעתו לקבוצה, הוא סבור שהטיפול באלימות לגביו צריכה להיות שונה מהאחרים. הוא ביטא קושי להשתייך למסגרת טיפולית המיועדת לגברים אלימים וציין כי גם האירוע לא מיצג חלק אלים באישיותו.

הוא מבטא עמדה נוקשה לפיה הוא לא צריך להמשיך את ההליך הטיפולי. ניתנה לו הזדמנות ובעקבות זאת בפברואר 2014 שוב יצר עמם קשר וביטא רצון לחזור לטיפול, אך סירב להצטרף לאותה קבוצה וביקש שהטיפול יהיה פרטני. הם סבורים שהוא חושש להשתתף בקבוצה בשל מאפייני האישיות שלו וחשש שמא דימויו העצמי יפגע, וזאת למרות שהבהירו לו הבהר היטב כי הטיפול שלו הוא נזקק הוא דווקא טיפול קבוצתי. למרות זאת הוא הופנה לאפשרות של טיפול פרטני ביחידה למניעת אלימות במשפחה והתחייב לקדם ההליכים הקשורים בכך. ניסו לאתר אותו במהלך מרץ 2014 כדי לברר מה עשה ולעקוב אחר התקדמותו, אך ללא הצלחה, עד שיצרו קשר עמו ב- 26.3.14 והוא טען שהיה טרוד בעבודה והתקשה לפנות זמן ולא ניגש כלל למחלקת הרווחה כדי להסדיר זאת.

בנסיבות אלה, הם שוב מציינים כי אינם יכולים לבוא בהמלצה טיפולית ויש להטיל עליו עונש צופה פני עתיד שיחדד גבולות של מותר ואסור

משכך, הרשעתי אותו בדין.

התובעת עותרת לעונש של מאסר מותנה והתחייבות.

הנאשם טוען כי הואיל ומאז האירוע לא נפתחו תיקים ולא עבר עבירות דומות, הוא מצליח לבדוק להימנע מהתנהגות אלימה כלפי אשתו, אך אני מטילה ספק בכך. להתרשמותי ללא הליך טיפולי עמוק הוא יתקשה לשלוט בכעסו מבלי שירכוש כלים, מבלי שיבין המניע והנסיבות המובילים לאותה התנהגות אלימה, דווקא משום שהוא מטופל היום בשני

ילדים קטנים וסובל בקשיים כלכלים, הוא נמצא במצב של לחץ ודחק שיש בהם פוטנציאל למסוכנות ולהישנות מקרה דומה בעתיד. אולם, כפי הנראה הנאשם אינו בשל כיום ואינו מודע לעובר עליו.

בנסיבות אלה, יוטל עליו עונש מרתיע ממשי.

**בהתחשב במהות העבירה ונסיבותיה ולאחר שקילת האינטרס הציבורי מול נסיבותיו האישיות של הנאשם ,
ואני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:**

1. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנה/ים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע.
2. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 7500 ₪ להימנע מביצוע העבירה/ות בהן הורשע במשך שלוש שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום י"א אייר
תשע"ד, 11/05/2014 במעמד
הנוכחים.
רובין לביא, שופטת בכירה**